

*Daar moet toch ergens zonder zorgen
een zonnig land van vreugde zijn.
Waar het altijd lente is en morgen
en wij aan Vaders hart geborgen
ontwaken van verdriet en pijn.*

Dankbaar gedenken we
de heer

Robert VAN RYCKEGHEM

echtgenoot van mevrouw
Maria MAGERMAN

geboren te Michelbeke op 10 juli 1911 en thuis
overleden te Zegelsem op 9 augustus 1997,
gesterkt door de H. Sacramenten.

Krijgsgevangene 1940 - 1945

Maria Magerman,

Etienne en Marie-Thérèse DE LOOR-VAN
RYCKEGHEM, kinderen en kleinkinderen,

De families Van Ryckeghem, Magerman, Van
De Velde en Goeman,
danken u voor de blijken van deelneming.

Na een werkzaam leven, was Robert nu gelukkig met zijn echtgenote, meer dan 60 jaar samen. Hij was een goede en gezellige man. Robert heeft in zijn leven geen geschiedenis gemaakt. Hij kwam niet in het wereldnieuws, maar bij God zal hij groot zijn en door de zijnen zal hij niet vergeten worden. De man was eenvoudig, leefde stil en gelukkig bij zijn dochter nu tussen de velden en groen. Daar ontving hij de beste zorgen. Ondanks alles was hij gelukkig, een voorbeeld van deugd, werkzaam, plichtbewust, godvruchtig, vredelievend en welgemoed.

De laatste maanden kwam ook de miserie aankloppen. Tegen deze lichamelijke aftakeling heeft hij gevochten met zijn klare geest, maar hij heeft moeten begeven. Met elk bezoek was hij zeer tevreden. De kracht van liefde doorheen de jaren gegroeid was voor hem nog, dat hem kracht gaf. De aanwezigheid van zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, daar waar hij op gesteld was. Het wezen van de dingen- "de liefde", thuis sterven bleef nog over. Als de menselijke liefde een afstraling is van de goddelijke liefde, is dat ook een voor smaak van datgene waar wij heengaan en de kracht van diegene aan wie wij Robert vandaag toevertrouwen.

M'n beminde vrouw, ons samenzijn en genegenheid was een grote bron van geluk en een sterke steun in dit leven. Ons samenvoelen is nu anders, maar zal stand houden tot in eeuwigheid.

Beste kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, je weet hoe innig ik je beminde, blijft opzien naar de Heer, weest moeders opbeuring, blijft ze beminnen en helpen zoals ik u heb voorgedaan.

Beste familie, ik ben de weg ingegaan van al het geschapene, vaartwel en bidt voor mij.